

[Arnfast]

fortræder – at der bliver fremsat forslag fra venstre, de konservative og CD om, at man ønsker disse 5 uger bragt ned til 3. Men jeg har også forstået på disse papirer, at ministeren holder stolen foran sig i denne sag. Vi håber, at det kommer til en forhandling. Vi mener, det skal gå den vej, at man drøfter tingene og finder de huller, og kan regeringen ikke se dem, har vi andre vel mulighed for gennem vores kanaler at påvise, hvor de er.

Det vil jeg tage som udgangspunkt for nogle afsluttende bemærkninger. Det er et ganske udmærket oplæg, som det er sagt flere gange, fra venstres side, og man kan i alle partier finde frem til forslag, man har fremsat i de sidste par år netop for at afhjælpe; vi kan også. Men jeg er egentlig lidt bekymret over, at venstre fremlægger sine forslag på den måde uden at have søgt kontakt med andre partier og eventuelt går sammen med dem.

Nu nævner jeg ét hjørne, hvor vi har fundet sammen om et lovgivningsinitiativ, men jeg har indtryk af, at erhvervsfolkene er lede og kede af at høre snart det ene parti, snart det andet parti føre et eller andet forslag frem, som i en større sammenhæng måske slet ikke får nogen betydning, fordi andre viger tilbage for det, fordi det ikke er fremsat i samarbejde. Jeg vil – kommende udefra – opfordre ikke mindst initiativtagerne til denne forespørgelsesdebat, venstre, til at prøve at søge at skabe et samarbejde om lovforslag, der gælder erhvervslivet. For først på det tidspunkt vil erhvervslivet tage det højtideligt, om salens side derovre virkelig forener sig og går sammen om tingene. Og hvis vi gør det, tror jeg altså også, at noget af optimismen vil stige.

Men jeg må indrømme, det er vanskeligt, ikke mindst når man nu som i dag pludselig får præsenteret et forslag til motiveret dagsorden som det fremsatte. Det kan vi ikke have megen sympati for. Den første del af dagsordensforslaget omtaler kapitalvindingskatten, hvor vi er dybt inde i forhandlinger om afskaffelse, afvikling eller nedtrapning. Den anden del af dagsordenen taler jo faktisk om lovgivning, og det er altså lige netop det spørgsmål, som venstre, de konservative og CD vil fremsætte forslag om. Vi kan ikke se med megen sympati på den dagsorden, og jeg er bange for, at erhvervslivet også vil ry-

ste på hovedet og sige: det er jo ikke på den måde.

Jeg håber, at man i fremtiden vil arbejde sammen i den side af salen, således at man kan præsentere regeringen, løvetæmmeren, for et større og stærkere udspil sammenlagt, fordi det er en meget forhandlingsvillig regering, vi har i øjeblikket.

Ole Olsen (SF):

Nu er der givet mange roser til venstre for det oplæg, man kommer med her, og jeg skal også gerne aflevere en buket blomster til venstre, men jeg er ikke sikker på, den ikke indeholder betydelig flere tidsler end roser; jeg ved godt, roser også kan stikke.

Der er ingen tvivl om, at der er gode ideer i det, venstre kommer med. Det kedelige er selvfølgelig, at det er ting, som vi andre også godt er klar over, og som har været taget op, så det er ikke nyt, men det er da godt, det kommer alligevel, sådan at vi kan få debatten om det.

Så vil jeg godt tage de tidsler, som jeg faktisk må give venstre. Det forekommer mig, at hovedparten af forslagene er ganske ordinære erhvervsstøtteforanstaltninger, hvor man mere eller mindre vilkårligt hælder milliarder af kroner ud over erhvervslivets hoveder. Det plejer venstre og andre partier at slippe godt fra over for socialdemokratiet: når socialdemokratiet er presset op i en krog og står og skal bruge nogle forligspartnere og ikke kan orientere sig fornuftigt til anden side, kommer venstre og andre partier igennem med nogle fuldstændig halsløse erhvervsstøtteordninger, som ikke hjælper på de problemer, de påstår de hjælper på, men blot forårsager nye udgifter for skatteyderne.

Hvis vi skal tage det gode først – og det er vel altid rimeligt – kan vi sige, at sådan noget som konsulentordninger, hele problematikken omkring de mindre erhvervsdrivendes administrative byrder er noget, det er fornuftigt at tage op, og hvis venstre vil nøjes med at køre dette under sådan en debat, er der ingen tvivl om, at venstres initiativ kunne være ført frem til et bredt flertal her i folketinget, hvis man havde koncentreret sig om at løse disse problemer. Det er blevet sagt af ministeren, af den socialdemokratiske ordfører, af hr. Arnfast og flere; jeg vil også gerne føje det til. Der er ingen tvivl om, at vi har